

Transportudvalget
Folketinget

MINISTEREN

Dato 30. maj 2012
J. nr. 2012-1589

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transportudvalget har i brev af 7. maj 2012 stillet mig følgende spørgsmål (TRU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet af et ikke medlem af udvalget Edmund Joensen (NA).

Spørgsmål nr. 700:

Vil ministeren oplyse, hvor mange fly, der har foretaget overflyvninger over færøsk luftrum årligt i perioden 2009-2011, hvilke afgifter, der er opkrævet i DKK i den forbindelse, hvordan sådanne afgifter fastsættes, hvilke årlige indtægter og udgifter i DKK var forbundet med administrationen af færøsk luftrum årligt i samme periode, samt hvem der opkræver afgifterne og afholder udgifterne?

Svar:

Store dele af kloden er i henhold til aftaler og konventioner i FN's internationale luftfartsorganisation ICAO opdelt i såkaldte Flight Information Regioner (FIR), hvor det er defineret, hvilke lande, der har ansvaret for ydelser til luftfarten i respektive FIR.

Disse FIR'er følger som oftest landegrænser, dog er der indgået særlige aftaler for opdelingen i bl.a. Nordatlanten, der er opdelt i 7 FIR'er: Sønder Strøm FIR, Reykjavik FIR, Gandar FIR, Shanwich FIR, New York FIR, Santa Maria FIR og Bodø FIR.

I henhold til ovennævnte aftaler i ICAO er Færøernes luftrum beliggende i Reykjavik FIR, hvor Island har ansvaret for levering af visse ydelser til luftfarten. I tilslutning hertil har Danmark af praktiske grunde samt af effektiviseringshensyn ved statsaftale med Island delegeret ansvaret for udøvelsen af lufttrafiktjeneste i luftrummet over Færøerne til Island. Danmark er i sammenhæng hermed også i henhold til aftale i ICAO samt aftalen med Island forpligtet til at stille visse oplysninger til rådighed for Island til brug herfor.

Der er således ikke et luftrum, der er defineret (aftalt) som færøsk luftrum (færøsk FIR) i medfør af de internationale aftaler og konventioner indgået i ICAO. Det luftrum, der kan kaldes færøsk, er derfor alene det område, der er

defineret som højhedsrettighedsområdet, dvs. luftrummet over selve øerne ud til 12 sømil grænsen.

Betaling for brug af tjenesterne i forbindelse med gennemflyvning af Sønderstrøm og Reykjavik FIR følger ICAO's principper, dvs. at alene omkostninger forbundet med tjenesternes tilvejebringelse kan opkræves hos brugerne (luftfartsselskaberne). Tjenesterne i Reykjavik FIR tilvejebringes af den islandske udøver af lufttrafiktjeneste (ISAVIA), som tilsvarende oppebærer den altovervejende del af de afgifter, som betales af brugerne. Danmark, dvs. Naviair, oppebærer alene indtægter for de ydelser, der leveres fra Færøerne til Island til brug for den overflyvende luftfart. Naviairs udgifter hertil, inklusive forrentninger og afskrivninger på udstyr, beløb sig i 2011 til ca. 2,8 mio. kr., som opkræves som afgifter fra den overflyvende luftfart i Sønderstrøm og Reykjavik FIR.

For at sikre ind- og udflyvningen fra Vagar Lufthavn samt interne helikopteroperationer mellem øerne, er der tillige indgået operationelle aftaler med Island, som betyder etablering af et såkaldt beskyttet luftrum omkring Færøerne. Luftrummet er defineret som en cirkel med centrum i Nolsø (sydspidsen/fyrtårnet) med en radius på 60 sømil, strækkende sig fra jorden /havoverfladen og op til en fastsat grænse på 7.500 fod (ca. 3000 meter). Inden for området ydes flyvepladsflyveinformationstjeneste (AFIS) af Naviair i henhold til aftale indgået med Vagar Lufthavn. Uden for dette område varetages opgaverne som anført ovenfor af Island.

Der foreligger alene oplysninger om hvor mange og hvilke fly, der flyver gennem Reykjavik og Sønderstrøm FIR, hvorfor Transportministeriet ingen oplysninger har om, hvor mange fly, der gennemflyver færøsk luftrum, endsige hvor stor en del af de samlede udgifter og afgifter, som ville kunne henføres til overflyvning Færøernes luftrum, jf. besvarelsen af spørgsmål 707.

Med venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen